

Regionale Werkgroep Leuven

In deze nieuwsbrief stellen wij, mensen van de **Regionale Werkgroep Leuven**, ons graag even aan jullie voor.

Elke Hombroeckx

Ik ben 33 jaar en stond mee aan de wieg van Plan Regionale Werkgroep Leuven in 2000. Via een stage tijdens mijn opleiding vertaler Engels-Spaans in Gent ben ik met Plan in contact gekomen. Sindsdien heb ik zelf ook 2 Plan-kinderen: één in Ecuador en één in Indonesië, dat later Cambodja werd. Intussen heb ik al verschillende Plan-projecten bezocht in Guatemala, Egypte, India en Sri Lanka. Het leukst was toch de ontmoeting met mijn Plan-kind in Ecuador (juni 2007).

Ik werk sinds maart 2007 met veel plezier aan de K.U.Leuven, meer bepaald aan het international office van de faculteit Letteren, waar ik administratie doe voor buitenlandse studenten.

Volgens mij moet de regionale droom zijn: een groots concert in de Brabantthal, met Koen Wauters natuurlijk.

Karin Ferfers

Mijn eerste kennismaking met de Plan-werkgroep Leuven verloopt langs de ingang van het eetcafé Via Via: een smalle, steile trap naar boven, met mompelend stemgeluiden op de achtergrond, naar een lokaaltje met een gevarieerd gezelschap rond de tafel.

De thema's van die avond zijn al lang een verre herinnering. Wel blijft het beeld hangen van een vernieuwend team, op zoek naar boeiende activiteiten vanuit Plan. Er is herkenning op een dieper niveau in het gemeenschappelijk engagement.

Een volgende vergadering brengt kookboeken en menu's op tafel, de Italiaanse brunch staat voor de deur. En

blijkbaar zit er heel wat kooktalent bijeen. Enthousiasme genoeg, de taken worden verdeeld, en er is genoeg te doen: van inkopen, tot soep of andere gerechten klaar maken. Met gedeelde spanning wordt via e-mail het aantal inschrijvingen gevolgd.

De dag zelf is voor onze werkgroep een hoogtepunt. Ik heb ervan genoten om zo vloeiend en evident samen te werken. Op een heel plezierige manier wordt er veel werk verzet, er wordt gelachen, geproefd, opgediend, afgewassen... om af te ronden met een samen aanschuiven. Het blijft mij fascineren hoe we die dag zo vlot op elkaar inspeelden. Er zijn zo van die herinneringen die blijven... dit is er zeker één!

Mieke Cassiers

Mijn naam is Mieke en ben al een 6-tal jaar Plan vrijwilliger. Ik startte mijn Plan-carrière in de regionale werkgroep van Antwerpen bij Dominique Dubois. Met ons kleine groepje realiseerden we een aantal leuke projecten: Circus Ronaldo, een rommelmarkt, een brunch en enkele voordrachten in scholen...

Een aantal jaar later verhuisde ik voor mijn werk naar Leuven. Het geweldig enthousiasme en doorzettingsvermogen van Dominique nam ik mee in mijn bagage. Ik kende er niemand, enkel de naam 'Elke Hombroeckx', haar had ik al eens gemaïld in verband met promotiemateriaal.

Toen ik met Elke contact opnam, nodigde ze me direct uit op hun volgende vergadering. Ik maakte kennis met een heel klein, maar hecht vriendengroepje. Na een jaar besloten we echter om de werkgroep op te doeken, wegens te weinig leden.

Gelukkig voor ons werd Sofie Picavet toen net aangenomen en kregen we vanuit het hoofdkantoor de kans om een mailing te versturen. Dit was onze redding! De mailing was een erg groot succes en tot op heden zijn de meeste van deze leden nog steeds bij ons!

Samen organiseren we nu al een dik jaar een aantal leuke events. Soms een sensibiliserende actie zoals een kerstmarkt, maar een opbrengst event zoals een brunch en een quiz horen er nu ook terug bij. Want events zoals deze kunnen we enkel realiseren met vele vrijwilligers.

Oorspronkelijk begon ik bij Plan omdat ik graag events organiseerde en ik in mijn toenmalige job niet aan mijn

trekken kwam. Nu, 6 jaar later, heb ik een job waar ik elke minuut van de dag moet organiseren, en is Plan voor mij een fijne bezigheid geworden. De vriendschappen die ik ervan heb overgehouden zijn voor mij waardevol en de verschillende projectbezoeken ter plaatse zijn een echte verrijking in mijn leven.

Veerle Vanpee

Mijn naam is Veerle Vanpee en ik ben 26 jaar. Ik werk als opvoedster met volwassenen met een mentale, neuromotorische en visuele handicap. Zelfs als kind was ik al gefascineerd door de verhalen die we via de media horen over de derde wereld landen. De interesse groeide pas echt na mijn eindejaarsstage in Zuid-Afrika gedurende 5 maanden en een rondreis in Zuid-Amerika van 3 maanden.

Bart Vandevelde

Ik ben lid van de werkgroep sinds 2000 en heb mijn steentje bijgedragen aan tientallen organisaties van lokale evenementen. Verder ben ik vaak IT-specialist bij de meeste evenementen (= printen van flyers, zorgen dat de beamer geconnecteerd geraakt met de PC).

Een voorbeeldje van een flop volgens mij: het Plan-evenement in Tielt-Winge waar het aantal deelnemers op enkele handen te tellen waren. We stonden dan wel niet in voor de organisatie (initiatief van lokale jeugdclub), maar voelden toch mee met de organisatoren.

Tamara Boddewijn

Al een aantal jaren speelde ik met de gedachte om een Plan-kind te adopteren. Toen ik eindelijk afgestudeerd was, heb ik dan ook geen moment getwijfeld om mijn plan werkelijkheid te laten worden.

Sinds 3 jaar ben ik Plan Ouder van een 7-jarig meisje uit Bolivië. Dit jaar ga ik haar samen met 3 andere leden van onze werkgroep bezoeken.

Het was Veerle die mij uitnodigde om eens een vergadering bij te wonen van de werkgroep, er konden altijd nog mensen bij. Haar leuke verhalen hebben mij over de streep getrokken en ik heb het mij nog geen moment beklagd: leuke mensen leren kennen, samen allerlei dingen organiseren.

Het eerste event dat ik meemaakte was de brunch in 2007. Ook al kende ik de mensen nog niet goed, het liep allemaal heel vlot en gestructureerd. Iedereen was goed op elkaar ingespeeld en het was fijn om met zulke enthousiaste mensen te kunnen samenwerken.

Michaël Simoens

Ik woon sinds 1993 in het Leuvense, nu in Herent. Fervent mountainbiker en avontuurlijk (fiets)reiziger. Ik ben bij de werkgroep sinds kort na de opstart.

De gouden raad

Bart: “Het cruciale is steeds: hoe krijg ik volk op mijn evenement? Hoe kan ik mijn evenement bekend maken? Een goed plan hiervoor is erg belangrijk. Het is daarom vaak aangeraden om samen te werken met een vereniging die hun leden kunnen aanspreken om deel te nemen aan het evenement. Wees ook niet te ontgoocheld als iets tegenvalt, want de volgende keer kan het wel meevallen.”

Grootste flop

Onze minst leuke ervaringen uit het verleden zijn misschien wel de samenwerkingen met jeugdhuizen. Er was een dia-avond op dinsdag 23 april 2002 in Bierbeek over een Plan-reis naar India en Nepal, en een goede doel-namiddag op zondag 25 juli 2004 in Tielt-Winge, telkens in samenwerking met het plaatselijke jeugdhuis. Alles was in gereedheid gebracht, muziek en catering waren ter beschikking, de voorbereidingen getroffen, de uitnodigingen verspreid. In Tielt waren zelfs springkastelen opgezet en een heus podium waarop een stand-up comedian en een muziekgroepje hun ding kwamen doen. En toch, toch kwamen slechts de spreekwoordelijke 5 man en een paardenkop opdagen. Zou het aan het weer gelegen hebben, dat te goed was voor een dia-avond en misschien net niet goed genoeg voor een optreden in open lucht?